

BOGATI MLADIĆ

Pred nama je prikaz susreta Isusa s bogatim mladim uglednikom, koji je sigurno na apostolski krug ostavio snažan dojam, sudeći po tome što se taj prikaz može naći kod sva tri sinoptika, od kojih mu svaki dodaje neki svoj podatak. Sigurno je da su apostoli bili jako dirnuti ovim susretom i često su o njemu govorili.

Mladićev pristup Isusu

Želio bih da ukratko analiziramo mladiće pristup Isusu. Iz samog pristupa vidimo da je ovaj mladić pun čežnje za pravim životom i da ozbiljno računa kako mu Isus u tome može pomoći. U ovom mladiću prepoznajemo jednu veliku nestrpljivost i žurbu da na svoje pitanje dobije odgovor. On trči za Isusom, pada pred njega, naslanja mu se na koljena (to je tipičan stav učenika nasuprot učitelju). Ovaj mladić nije bio zadovoljan svojim stanjem i osrednjošću. Htio je više. To je česta situacija nas mladih. Želimo jedan drugačiji svijet, nešto novo autentično. U toj želji tražimo i spremni smo prihvatiti ono što je najbolje. Ovaj mladić pristupa Isusu. Osjetio je da je on onaj koji mu može dati pravi odgovor. Od kuda tako veliko povjerenje spram Isusa kojega gotovo ne poznaje. On Isusa naziva «dobrim», a to nam govori kako je on sigurno iz svjedočanstava drugih čuo mnogo toga dobrog o Isusu. Doista nikada ne bi tražili odgovore na svoja temeljna pitanja od nekoga tko je zao, koji je na lošem glasu.

Razmisli koje bi ti u, ovome trenutku, postavio pitanje Isusu.

Isusov odgovor

Možda je malo čudno što se Isus iznenadio zašto ga ovaj mladić zove dobrim. Vjerojatno je to zbog toga što ga nije prije poznavao. (zamisli da ti dođe neki nepoznati čovjek i kaže ti da bi htio s tobom razgovarati jer je čuo da si ti jako dobar. Siguran sam da bi mu svaki od nas rekao: «Ok, možemo razgovarati, ali nisam ti ja baš tako jako dobar»). No krenimo na ono bitno. Isus mladiću odgovara na neki način **stereotipno, uobičajeno**. Nabraja mu neke zapovijedi iz Dekaloga: Ne ubij! Ne čini preljuba! Ne ukradi! Kao da ovim govorom Isus želi mladiću poručiti: *Nemoj izmišljati toplu vodu, zakon Božji je jasan.*

Mislim da bismo i mi danas često htjeli neku novu objavu, neke specijalne upute, neku novu moderniju vjeru. No ono važno nam je već dano, valja nam otkriti pravi smisao onoga što nam je darovano. Tako, dakle, Isus i u ovom slučaju s mladićem upozorava najprije da je već sve rečeno, da već sve piše. Valja samo pažljivo čitati i poslušati Riječ Božju.

Mladić odgovara Isus da je sve to vršio od svoje mladosti. Idealan mladić. I danas bismo bili zadivljeni kad bismo naišli na mlade koje vrše Božje zapovijedi vjerno i ustrajno. Isus je bio sretan. Pogledao je tog mladića s ljubavlju. Razveselio se tom idealnom čovjeku. Čini se da ga je taj mladić privukao, da ga je svojom iskrenošću i spontanošću oduševio.

Ali niti za onoga koga je zavolio i koga je želio dobiti kao svoga učenika nije Gospodin bio spreman sniziti uvjete učenja, da bi tako na lak način došao do novog obraćenika. Mislim da bi se i mi nad ovim mogli danas zamisliti. Spuštamo li prejednostavno uvjete evanđelja samo zbog toga da bismo dobili novoga «nazovi» vjernika. Baš zbog toga što je Isus zavolio ovoga mladića iskreno mu poručuje: *Ako želiš već sada biti potpuno sretan, ispunjen; ako želiš već sada osjetiti nebo, sigurnost Božje blizine, onda ti jedno nedostaje.*

U ovome času Isus stavlja pred mladića na izbor: sve što ima ili poći za Isusom. Na izboru je njegovo bogatstvo i Isus. Jedno i drugo ne ide skupa. Isus mu time želi reći da je on **siromašni bogataš**, ako želi od Isusa primiti istinsko bogatstvo onda se mora osloboditi onoga što ga priječi. Primjer ruku: ne možemo u ruke primiti nešto dok su nam one već zauzete, valja nam se osloboditi tereta.

Mladić to nije tako shvatio. Imao je velik imetak. Nije vidio kako bi mogao bez toga. Ovdje se krije naš problem. Ne vidimo kako bismo mogli bez nečega. Kako zamisliti život bez nečega na što smo se navezali. Onda je radije otišao od Isusa. Odabrao je «biti bez Isusa», radije nego «biti bez svega što je dotad posjedovao»

Isus nam se ovdje predstavlja kao paradoksalni Bog. Kao ona koji nam nikada ne da mira. Onoga koji nije uspio, radeći na sebi, hrabri da se prepusti Bogu. Obećava mu da je sasvim blizu Boga. Ali onoga koji je krenuo duhovnim putem, nikada ne ostavlja sasvim na miru. Neumoljivo otkriva sve njegove sjene: njegove pokušaje da Boga svojata za sebe, da počiva na svojim duhovnim lovorikama ili sebe doživljava kao nešto posebno. (oslobađa me od duhovne opterećenosti uspjehom, ali s druge strane prječi me u tome da svoju duhovnost uzvisujem. Prim. sv. Terezije)

Ovo je jedini čovjek u čitavom Novom zavjetu za kojega se kaže da je iz Gospodinove prisutnosti otišao žalostan, mada su mnogi bili tužni kad su došli Gospodinu. Ražalosti nas kada nam netko kaže istinu o nama, ali ta žalost se može preobraziti u radost ako se odlučimo na promjenu.

Isus mladiću također nudi blago, ali na nebu. On ne želi mladića ostaviti bez ičega. Možda mladić nije shvatio što to znači nebo, možda mu se to Isusovo bogatstvo učinilo previše apstraktnim. Ali sjetimo se kako je Isus rekao: *Kraljevstvo je Božje među vama*. Znači da Isus nudi mladiću blago već na ovoj zemlji, već sada.

Isusov govor o bogatstvu

Isus je zaokružio pogledom prije nego što je izrekao svoj sud. Vjerojatno je ovom događaju svjedočio jedan veći broj ljudi, pa je tim činom nekako želio da svi uvide važnost onoga što se dogodilo. Očigledno je da je mnoge ražalostio ovakav Isusov odgovor bogatom mladiću. I mnogi drugi su sebe pronašli i poistovjetili se s njime.

Valjalo bi doslovno prevesti Isusovu rečenicu «Kalo li će teško imućnici u Kraljevstvo Božje». Tek tada ćemo shvatiti da se ova rečenica ne odnosi samo na bogataše, već na svakoga od nas. «**Kako je teško za one koji posjeduju stvari...**» televizijski aparat, CD, auto, kompjuter, pa čak i osoba... – to su neke od stvari koje lako mogu zauzeti prvo mjesto u životu današnjeg čovjeka.

Kako odgovoriti na Isusove izvanredno velike zahtjeve. Jedna druga prispodoba nam na to daje odgovor. O kraljevstvu nebeskom, u toj se prispodobi govori, kao o blagu koje se sakriveno na zapuštenoj njivi. Jednom je netko slučajno pronašao to blago, odmah nakon pronalaska prodao sve što je imao i kupio tu njivu.

Važno je dakle prepoznati Isusa kako najveće blago zbog kojega se valja sve prodati i ostaviti. Evo mi smo ovim vjeronaucima željeli upravo to, prepoznati Isus kao najveće blago.

Petrovo pitanje

Petrovo pitanje je i naše pitanje. Kaj je s nama kaj smo sve ostavili? Kaj je s nama koji svaki petak dolazimo na vjeronauk

umjesto da se zabavljamo negdje vani? Isus nam jasno kaže primiti ćete stostruko, ali s progonima. Znači nije baš jednostavno biti Isusov učenik, ali se isplati. Živi bili pa vidjeli!